

Другим напрямком управління діяльністю фермерського господарства є система звітності суб'єктів господарювання, яка повинна бути побудована так, щоб вона не тільки виключала можливість необ'єктивного відображення результатів фінансово-господарської діяльності, а й всіляко сприяла точному (достовірному) фіксуванню їх. Спрощення системи звітності фермерських господарств посилить її об'єктивність, значно полегшить проведення аудиторських перевірок та контроль з боку фіскальних органів за достовірністю інформації.

Отже, для ефективної роботи фермерських господарств, потрібна всебічна державна підтримка. Необхідно обґрунтувати основні напрями стабілізації виробництва та підвищення ефективності функціонування фермерських господарств, удосконалити фінансово-кредитну та податкову політику щодо цієї форми господарювання. Реалізація зазначених підходів забезпечить достатні обсяги виробництва сільськогосподарської продукції, сприятиме підвищенню ефективності функціонування фермерських господарств.

Література.

1. Горьовий В. Фермерство України: теорія, методологія, практика: Монографія. – К.: ННЦІАЕ, 2007. – 540 с.
2. Галушак В. Економічна ефективність виробництва у фермерських господарствах / В. Галушак // Наукові записки ТНПУ ім. В.Гнатюка. – сер. Економіка. – 2007. – Вип. 21. – С. 189 – 193.
3. Белебега І. Критерії діяльності фермерських господарств / І. Белебега // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. – сер. Економіка. – 2006. – Вип. 20. – С. 215 – 217.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Кармазіна Т. Р., студентка

*Науковий керівник: Бітюк І. М., старший викладач
Черкаський державний технологічний університет*

Однією з категорій економіки, безперечно, можна вважати таке поняття як ефективність. Ефективність тісно пов'язана з реалізацією планів діяльності підприємства, відповідно до чого відбувається досягнення цілей підприємства і збільшення його капіталу. Сучасний стан

України в сфері економічних зв'язків потребує активних дій щодо підвищення ефективності діяльності підприємств та організацій.

Визначення шляхів підвищення ефективності управління діяльністю підприємства чи організації слід, перш за все, комплексно оцінити її рівень. Це дозволить спрогнозувати та встановити майбутні проблеми, які виникнуть на шляху розвитку підприємства, а також завчасно прийняти управлінські рішення щодо підтримки всіх виробничих процесів, що мають місце в організації.

Сутність категорії «ефективність» є досить складною та різносторонньою, тому існує дуже значний спектр її трактування.

Загалом, ефективність можна тлумачити як категорію, яка визначає продуктивність будь-яких дій, спрямованих на досягнення конкретної мети, а також показує результати, що одержуються від використання трудових, інформаційних та виробничих ресурсів [1, с. 720].

Ефективність діяльності підприємства може залежати від багатьох чинників. До таких чинників варто віднести: поліпшення якості ресурсів, удосконалення управління, підвищення кваліфікації та спеціалізація найманих працівників, в тому числі мотивація персоналу, потреба продукції та послуг і її конкурентоспроможність на ринку тощо. Ефективність характерна вигідністю, якістю продукції чи наданих послуг, а також результативністю та доцільністю випуску.

Перед тим, як знайти шляхи підвищення ефективності діяльності підприємства, реалізація яких надасть найбільшого позитивного ефекту підприємству, та провести доцільне їх обґрунтування, потрібно також визначити та систематизувати всі наявні фактори підвищення ефективності. У цілому всі фактори можуть бути зведеними трьома напрямками:

1) ресурсний – відображає обов'язковість аналізу результативності всіх наявних ресурсів на підприємстві. Також слід враховувати структуру собівартості продукції, ступінь завантаженості устаткування в часі, витрати на заробітну плату та матеріали. Такі показники треба простежувати за допомогою динамічної структури.

Використання оборотних фондів має бути максимально ефективним. Підвищення їх ефективності визначається швидкістю обороту. Тому на підприємстві, потрібно аналізувати фактори її збільшення:

- вдосконалення матеріально-технічного забезпечення;
- оптимізація виробничих резервів;

- скорочення обсягів незавершеного виробництва;
- скорочення розмірів дебіторського зобов'язання;
- активізація рекламної кампанії [2, с. 39].

2) організаційний – фактор, за яким відбувається пошук резервів підвищення ефективності управління, які мають місце в організації чи на підприємстві.

Вагомою складовою підвищення ефективності підприємства є активізація виробничих операцій. Для підприємств, що виготовляють власну продукцію, враховуючи специфіку їх функціонування, особливу увагу потрібно звертати на резерви застосування більш продуктивних видів виробництва (масового, дрібно- та великосерійного), для чого слід здійснювати відповідні розрахунки і вивчати попит на продукцію підприємства на ринку.

3) технологічний – відображає шляхи вдосконалення технічної бази та розв'язання організаційно-правових проблем та складностей.

Розв'язання питання технологічного відставання від світових лідерів у край необхідне для сучасних українських підприємств.

Підвищення ефективності управління на підприємстві має відбуватися за такими головними напрямками:

- вдосконалення організаційної структури управління;
- поліпшення виконання таких управлінських функцій як планування, організація, мотивація та контроль;
- раціональне використання ресурсів та запасів, що є в наявності підприємства чи організації;
- покращення якості виготовлення продукції чи наданих послуг [3, с. 216].

Спроби виокремити окремі напрями підвищення ефективності управління діяльністю підприємства та його окремих структурних складових викликано бажанням полегшити оцінювання проблем, що виникають по даному питанню. Для того, аби вирішити конкретні нюанси, потрібно використовувати системний підхід, розглядаючи всі відділи підприємства, а також процеси, які в них трапляються. Тільки на засадах запропонованого аналізу можливо одержати більш точний результат та обґрунтувати дієві шляхи покращення діяльності самого підприємства.

Література.

1. Осипов В. І. Економіка підприємства : [підруч.] / В. І. Осипов. — Одеса : Маяк, 2005. — 720 с.

2. Кабаков Ю. Напрямки удосконалювання систем управління: стандарти, методи або цілі підприємства? // Стандартизація. Сертифікація. Якість. – 2009. – № 2. – С. 39-42.

3. Абдуллін Р. Нові підходи до управління підприємствами в Україні // Підприємництво, господарство і право. - 2009. - № 10. – С. 216-218.

ВИЗНАЧЕННЯ ОЧІКУВАНЬ СТЕЙКХОЛДЕРІВ ЩОДО КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ (КСВ) ПІДПРИЄМСТВА

Ситник А. Д., студент

*Науковий керівник: Догадайло Я. В., Левченко О. П., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В теперішній час невід’ємною складовою успіху є дотримання підприємством концепції КСВ. Реалізуючи той чи інший проект в сфері КСВ підприємство змінює відносини із зовнішнім середовищем, покращує свою ринкову позицію. Тому необхідно здійснювати регулярне дослідження потреб середовища щодо КСВ підприємства.

Вагомий внесок у розвиток теорії та практики КСВ внесли Аллен Д., Благов Ю.Є., Вайс Дж., Віндзор Д., Грішанова О.А., Девіс К., Карнегі Е., Керролл А., Колот А.М., Короткова Є.М., Лившиць А.Я., Маттен Д., Тульчинський Г.Л., Фрідман М., Черних С., Штойер Р. та інші.

В теорії та практиці розглянуто чимало напрямків КСВ, однак недостатньо уваги приділено їх розгляду через призму теорії зацікавлених сторін. Відомо, що співпраця з ключовими стейкхолдерами надає певні переваги бізнесу та покращує отримувані результати. При цьому різняться точки зору щодо переліку зацікавлених сторін, не визначено спосіб дослідження їх потреб щодо КСВ та підхід до узагальнення результатів. Вирішення цього комплексу завдань передбачає значну аналітичну роботу, яку пропонується здійснювати в наступній послідовності.

1. Визначення моделі КСВ підприємства. По-перше, це дозволить упорядкувати та оцінити власні досягнення щодо КСВ в теперішньому та минулому періодах. По-друге, визначення очікувань не повинно бути безсистемним. Потреби знаходяться в різних сферах, потребують коштів, їх задоволення надає різні види ефекту. Обрання